

Prima instanță: Jud. Chișinău sediu Centru
Jud. L.Bagrin
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
N.Vascan, E.Fistican, V.Clima

ÎN C H E I E R E

15 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:	Tatiana Vieru
Judecători:	Oleg Sternioală Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Primarul general al municipiului Chișinău,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Primarului General al municipiului Chișinău, a Viceprimarului General al municipiului Chișinău și intervenientul accesoriu AT „Microbuz” societate cu răspundere limitată și cererea de chemare în judecată depusă de AT „Microbuz” societate cu răspundere limitată împotriva Primăriei mun. Chișinău cu privire la anularea actului administrativ fiind dispusă anularea dispoziției Primăriei mun. Chișinău nr. 759-d din 30 iunie 2016 „Cu privire la anularea rutei municipale de microbus nr. 107, cât și modificarea anexei la dispoziția Primarului general al municipiului Chișinău nr. 899-d din 26 octombrie 2015”,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Tofan Tudor în interesele Primarului General al municipiului Chișinău împotriva hotărârii judecătorei Centru mun. Chișinău din 27 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 24 august 2016, AT „Microbuz” societate cu răspundere limitată a depus în Judecătoria Centru mun. Chișinău o cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Primăriei municipiului Chișinău prin care a solicitat anularea dispoziției Primarului General al municipiului Chișinău nr. 759-d din 30 iunie 2016 cu privire la anularea rutei municipale de microbus nr. 107, cât și

modificarea anexei la dispoziția Primarului general al municipiului Chișinău nr. 899-d din 26 octombrie 2015.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin dispoziția Primarului General al municipiului Chișinău nr. 759-d din 30 iunie 2016, cu privire la anularea rutei municipale de microbuz nr. 107, cât și modificarea anexei la dispoziția Primarului general al municipiului Chișinău nr. 899-d din 26 octombrie 2015, s-a anulat, începând cu 01 iulie 2016, ruta municipală de microbuz nr. 107.

A susținut că, dispoziția Primarului general al municipiului Chișinău nr. 759-d din 30 iunie 2016, este ilegală și neîntemeiată, pe motiv că nici primarul, și nici viceprimarul nu are competența de a anula rute sau de a le transmite altor agenți economici, această competență revenind Consiliului Municipal Chișinău.

A menționat că, Primarului general al municipiului Chișinău este responsabil de organizarea circulației transportului, însă, această competență nici pe departe nu include administrarea rutelor, anularea, retragerea și transmiterea acestora.

A afirmat că, în cazul rutei nr. 107, AT „Microbuz” societate cu răspundere limitată nu a admis nici o încălcare care ar servi drept temei pentru retragerea sau anularea autorizației de transport de persoane cu servicii regulate în trafic municipal.

A relatat că, la emiterea dispoziției contestate, Primarul general al municipiului Chișinău a ignorat prevederile art. 4 din Legea cu privire la principiile de bază reglementarea activității de întreprinzător, precum și prevederile art. 153 alin. (4) din Codul transporturilor.

A explicat că, după semnarea contractului nr. 107 de administrarea rutei de microbuz, acesta nu mai poate fi abrogat în baza unui act administrativ, emis în mod unilateral de una dintre părțile contractante. Raporturile juridice puteau fi încetate doar în baza condițiilor stipulate de prevederile contractului, sau în caz de litigiu, de către instanța de judecată.

A indicat că, la 02 iulie 2016, la stația terminus a rutei de microbuz nr. 107 din s. Bubuieci, a apărut o rută nouă cu nr. 137B, care urma să înlocuiască ruta nr. 107, deși, dispoziția respectivă a fost semnată abia la 04 iulie 2016.

A statuat că, Primăria mun. Chișinău nu caută să îmbunătățească condițiile de transportare a călătorilor, ci dorea să elimine din transportul public de călători AT „Microbuz” societate cu răspundere limitată, care refuză să execute indicațiile ilegale ale Direcției de transport.

La 15 septembrie 2016, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus în Judecătoria Centru mun. Chișinău o cerere de chemare în judecată împotriva Primarului General al municipiului Chișinău, viceprimarului general al municipiului Chișinău și a intervenientului accesoriu AT „Microbuz” societate cu răspundere limitată prin care a solicitat anularea dispoziției Primăriei mun. Chișinău nr. 759-d din 30 iunie 2016 cu privire la anularea rutei municipale de microbuz nr. 107, cât și

modificarea anexei la dispoziția Primarului general al municipiului Chișinău nr. 899-d din 26 octombrie 2015.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 30 iunie 2016, viceprimarul municipiului Chișinău a emis dispoziția nr. 759-d „Cu privire la anularea rutei municipale de microbuz nr. 107, cât și modificarea anexei la dispoziția Primarului general al municipiului Chișinău nr. 899-d din 26 octombrie 2015”.

A explicat că, în conformitate cu prevederile art. 64 din Legea privind administrația publică locală și Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, a efectuat controlul legalității dispoziției menționate, și a constatat că a fost adoptată contrar prevederilor legislației.

A menționat că, la 27 iulie 2016 a expediat în adresa Primarului general al municipiului Chișinău o notificare prin care a solicitat abrogarea dispoziției menționate, însă, prin răspunsul nr. 02-119/5885 din 02 septembrie 2016, a fost informat despre faptul că dispoziția contestată a fost emisă cu respectarea prevederilor legislației în vigoare.

A susținut că, Primarul general al municipiului Chișinău nu avea competența de a anula ruta municipală de transport nr. 107, deoarece, această atribuție revine în competența exclusivă a Consiliului municipal Chișinău, în calitate de autoritate deliberativă, abilitată cu dreptul de aprobare și modificare a programului de transport rutier.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 decembrie 2016, cererea de chemare în judecată depusă de AT „Microbuz” societate cu răspundere limitată și cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat au fost admise.

S-a anulat dispoziția Primăriei mun. Chișinău nr. 759-d din 30 iunie 2016 cu privire la anularea rutei municipale de microbuz nr. 107, cât și modificarea anexei la dispoziția Primarului general al municipiului Chișinău nr. 899-d din 26 octombrie 2015”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2017 s-a respins apelul declarat de Tofan Tudor în interesele Primarului General al municipiului Chișinău și s-a menținut hotărârea judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 decembrie 2016.

La 18 septembrie 2017 Primarul general al municipiului Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 decembrie 2016, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinse integral acțiunile depuse de AT „Microbuz” și Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că instanțele de judecată au apreciat greșit

probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și au trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 26 aprilie 2017, expediată în adresa părților la 10 iulie 2017 (f.d 167), însă careva probe ce ar confirma recepționarea acestora la materialele cauzei, lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2017 a fost depus la 18 septembrie 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra

problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Primarul general al municipiului Chișinău nu se încadrează în temeiurile

prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Primarul general al municipiului Chișinău se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu